

שלום חברה בגולה.

פה בארץ הכל כרגיל. השמש, הירח, השמים והרבי מלובביץ. והפעם בשי-שה מבצעים חדשים. הראשון בהם הוא נשק. נרות, שבת, קודש. אני לא מבין

בת ונרות שבת

מה הרבי משיג בכך שנערות מתבגרות מקבלות נרות צבעוניים חנים פלוס 20 אג' על כל נר? אני לא הייתי נותן לבתי להתקרב לנרות עד גיל 20. אבל הרבי אומר שגם רבקה אמנו השתמשה בנרות קודם לנישואיה, ומאוחר יותר אפילו ילדה תאומים.

אתמול השתתפתי במבצע תפילין. בחור צעיר וחינני גרר אותי לחדר מדרגות אפל וביצע בי את זממו. לא, לא היה לזה כל קשר לתפילין אבל נהיית.

היום באו אלי גם ממיבצע מזווה. פרקו את המשקוף והחליפו את הבט-ריה. יחזיק מעמד אפילו שנה. קניתי משניות (גם על זה נותן הרבי 20 אג') ואספתי לירה. אני לא לומד משניות, רק מראשונות. הא. אתם רואים. די קשה פה בארץ, לכם יש את דסינלנד וטלוויזיות ושעשועים והר-לנדיות. ולי יש את הרבי מחב"ד. אני יודע שזו בעיה שלי. אבל היא נפתרה, משום שגמרתי את העמוד. צאו.

בת סתם

שעת מחנך

ליים נפשקו רק בפקודה. שהרי המדי-נה היא ערך נעלה והאנרגיה העצומה העצורה בבלוטות, אסור לה שתופנה למטרה אחרת זולת שירותם של ה-מנהיג, המדינה או המיפלגה.

מתירנות מינית נחמדה כאמור ב-מדינה נתמכת ובלתי יצרנית (ומה אנחנו, דויד? אצלנו יש להוציאה מחוץ לחוק. או לגייס את היצר הנורא לגדנ"ע. ברור רבותי הצעירים? יש להפנות את המרץ לקפ"פ (בנים) או חינוך לאלמנות (בנות) ורצוי להרבות במקלחות קרות קרות.

והרי חשוב כמובן להתאפק. להתא-פק, לעצור, לא להיענות לחיזורים. לדחות פיתויים. ולחשוב תמיד תמיד "עלי לדפוק בכוא העת את המצרים ולא אותך אורגה. להכניס לסורים ולא לך חנה. לקרוע את הירדנים ולא את פנינה".

והיה כי תשמרו ותקפידו הרי מש-תגיעו לצבא תהיו חיילים טובים מאד. טובים טובים כמו שדויד רוצה.

אהרון דויד הוא לוחם ותיק, אומר איתן הבר ב, ידיעות אחרונות, "ש-חלם משך שנים ארוכות להיות מורה בישראל. עתה משהגשים חלומו, פונה דויד אל הנוער ואני מצטט:

בענין המתירנות הייתי מסתכן בהשערה שהמתירנות המינית אף היא מחלישה את כוחנו הצבאי. אם נדבר בלשון גסה: נוער שמחיל חיים מיניים מופרזים בגיל צעיר מאוד, נאמר בגיל 14-15, כפי שהדבר נהוג היום - יהיה הייל פחות טוב מאשר נוער שהחיים המיניים שלו יותר מרוסנים. ואיני מטיף כאן להתנזרות. מתירנות מינית היא אולי נחמדה. בחברה נתמכת ובלתי-יצרנית. אך אינה מועילה לאירגונו של עם לוחם. ועובדה - במדינות בהן המדינה היא ערך נעלה, אינך מוצא מתירנות מינית אלא ה-פה לסימבוליזציה של המרץ המיני.

והוא צודק אחרי הכל. בארצות בהן היתה המדינה ערך עליון ונעלה, קשה היה למצוא מתירנות מינית. בגרמניה, איטליה, ספרד ואפילו בסין או צפון-ויטנאם של ימינו. המרץ המיני הופנה לאפיקים חיוביים יותר, בונים, יוצ-רים. שום זרעון לא בווזו לריק, ורג-

נ.ב. במחשבה שניה, אחרי התגובה הספונטנית הראשונה, הרי גם כל ה-תיאוריה בדבר התנזרות המכשירה לו-חמים טובים היא די דבילית ככה ש-סתם התעצבנתי.

מילון אבן-זוארץ

קולה ברק

בוקר טוב

פנוי להובלה

מ. קלעים
אמרגן

הצלחה ב, בוזוז - מזמרת האנופלוס - שירי שנות ה-20. ורק מ. קלעים, תקוע בשנות ה-70.

הטור המשורין של מצעד המרגנית סבב ברחובות ברעש עמום. מ. קלעים ספק כפיו בזעם, "כולנו יד אחת" ערב שירי טרומפלדור עבר את ה-200. מ-קוסטינה עד קוסימה" רץ החדש ה-שמיני, "ממרומים פצצה יורדת", "ערב שירי סיוון" ו, "יק"א, פיק"א, צביקה פיק - 70 שנות זמר" זעקו מלוחות המודעות.

אבל לא. הוא יראה להם. מ. קלעים רכש את הזכויות על שנת 1931 (עד יוני 32). הוא יראה להם. הכונו הכונו. בקרוב.

מ. קלעים, אמרגן. היה שקוע ב-פאניקה מוחלטת. השנים הטובות חול-פות עוברות, והוא יושב מן הצד ו-מביט בהן - מבלי שיצליח לדוג ל-עצמו איזה שנה טובה לרפואה.

"הזמן עובר חביבי" זימר הרדיו. בחוץ השתוללה הנוסטלגיה וערב שירי תנועות הנוער גרף זהב. ורק מ. קלעים, אמרגן. ישב כוסס צפורניו ו-מדפדף נואשות בספרי ההיסטוריה של עם ישראל בארצו.

עד לפני שבוע סבר שיכה את ה-שוק. היה בטוח שערב, "שירי מאור-עות" יסגור קופות. אלא שתיאטרון "פרגוד" האפס הזה הקדימו בריו "אטבח אל-יהוד" שירי פורעים 39-36 שהפך ללהיט. אפילו "מסך". כן "מסך" התיאטרון העלוב הזה נוחל

משתתפי המופע "שירי המלחמה בנאצים" בסיום הצגת הבכורה. הפקה: תיאטרון זמן, שהפיק גם את "שרתי לך מטולה"

